

и много отъ тѣхъ създаде за употребленіе и утѣшеніе наше: Знаешь ли, че чорапи-ти, които носишъ зимно време, и дрехы-ты ти, сѫ направени отъ вѣнѣ, която става отъ гърбъ-тъ на овцы-ты.

И. Наистина, знаѣшъ това, мамо, и щѣше да ми е студено много, ако не гы носяхъ.

М. Щѣше да претърпѣвашъ много зимно време, ако нѣмаше топлы облѣкла отъ вѣнѣ. Смысли ся прочеে комко е добръ Богъ, запѣто прави вѣнѣ-тѣ да изникнува по гърбъ-тъ на овцы-ты за потрѣбѣ-тѣ ти, и утѣшеніето ти.

И. Знаешь още, мамо, че нѣкога ядемъ мясо-то на овцы-ты.

М. Така е, и Богъ ни прощава да го ядемъ. Той ни даде много животны, и птицы, и рибы за ястіе, и прави да растѣтъ сѣянія-та за да имаме хлѣбъ, и различни-ты зеленища, и всички-ты плодове, за да гы ядемъ, и да живѣемъ, и да сме яки и здрави, и пристойни за работѣ, и да усѣщаме удоволствіе за да правимъ добро, и да обычаме Бога и да го слушаме.

И. Мамо, ты заборави, че Богъ ни дава и кравѣ-тѣ за да имаме сладко-то и' млѣко да піемъ.

М. Радувамъ ся, че помнишъ това, Иванчо. И чистѣ-тѣ водѣ ни Богъ дава. Колко е пріятно да ішъ піемъ, когато имаме жегж и жаждж. Тя ся намира на всякаಡ. Ако ископаешь малко землї-тѣ, можешь да ішъ намѣриши.